

Τί συνέβη κατόπιν, σιωπᾶ ὁ Στράβων ὁ διασώσας ἡμῖν τὸ θρυλούμενον αὐτὸ κατὰ τοὺς χρόνους του ἀνέκδοτον. Ἀλλὰ δυνάμεθα, νομίζω, μετὰ τινος βεβαιότητος νὰ εἰκάσωμεν ὅτι θὰ ἐγέλασαν οἱ νεκροφανεῖς πολῖται. Δὲν ὑπάρχει ἰσχυρότερον τοῦ γέλωτος ὄπλον πρὸς ἀφοπλισμὸν τῆς ὀργῆς. Καὶ εἰάν ἡ ἀναιμική φιλοτιμία τῶν Καυνίων ἐξήφθη, διὰ νὰ σβύσῃ ἡ ἔξαψις, ἤρκεσε βέβαια καὶ ἐν λεπτὸν φύσημα εὐφυολογίας.

III

Χάρις εἰς τὴν κλιμακωτὴν αὐτὴν εὐφυολογίαν, ἣτις μαρτυρεῖ ὅτι ὁ κιθαριστὴς δὲν ἦτο συνήθης κανταδόρος οὔτε μουσικολογιώτατος, ἀλλ' εἶχε συνειθισμένα τὰ δάκτυλά του νὰ παίζουν καὶ τὰς χορδὰς τοῦ πνεύματος, ἐσώθη ἐκ τῆς λήθης τὸ ὄνομα καὶ αὐτοῦ καὶ τῆς Καύνου.

Τὴν πόλιν αὐτὴν, τῆς ὁποίας οὔτε τὰ ἐρείπια ἐφείσθη ὁ χρόνος, δις μνημονεῦει ἡ Ἱστορία, πρῶτον διὰ τὰ ὀνομαστὰ ξηρὰ σῦκα τῆς τῆς Καυναῖα καλούμενα, καὶ δεύτερον διὰ τὸν περιφημὸν τῆς ζωγράφου σύγχρονον καὶ ἐφάμιλλον τοῦ Ἀπελλοῦ τὸν Πρωτογένη, περὶ τοῦ ὁποίου διηγοῦνται ὅτι, ἀπελπισθεὶς νὰ εἰκονίσῃ ὡς ἠθέλε τὸν ἀφρὸν εἰς τὸ στόμα τοῦ τρέχοντος θηρευτικοῦ κυνός, ἔρριψε μὲ θυμὸν ἐπὶ τῆς εἰκόνας τὸν σπόγγον, καὶ ἐπέτυχε διὰ τῆς τύχης ὅ,τι δὲν κατώρθωσε διὰ τῆς τέχνης. Ἀλλ' οὔτε ὁ Πρωτογένης οὔτε τὰ σῦκα, τοῦτέστιν οὔτε ἡ τέχνη οὔτε ἡ γαστριμαργία ἦσαν ἱκαναὶ νὰ διαφημίσουν μίαν πόλιν, ὅσον τὸ πνεῦμα ἐνὸς περιοδεύοντος καλλιτέχνου, τοῦ ὁποίου τὸ εὐφρὲς σκῶμμα, ἀφ' οὗ ἔκαμε τὸν γῦρον τοῦ παλαιοῦ, ἐξακολουθεῖ νὰ κάμνῃ καὶ τὸν γῦρον τοῦ νέου κόσμου.

Ἐν Κων/λει, 1907.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ
Δικηγόρος

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

ΛΑΜΠΟΚΟΠΟΥΝ οἱ οὐρανοὶ διαμάντια στολισμένοι
Μοιάζουν δολόλαμπρο γαδὸ μὰ ἔρ'μο, σιωπηλό·
Οἱ ἀγγέλοι στέκοννε βουβοὶ μὲ σταυρωμένο τὸ φτερό...
Κάποιοι τρανὰ, ὑπερκόσμο, τὸ Σύμπαν περριμένει!...

Κ' ἔξαφρα θεία χαρμονὴ στὸ ἄπειρο σκορπιέται,
Κουφαναηχοῦν φτερουγισμοὶ καὶ μελωδία μυστικὴ...
Σ' ἕνα φίλὶ ἀπέραντο σμίγοννε γῆ καὶ οὐρανοί,
Παντοῦ ἀγάπη, φῶς, χαρὰ... Ὁ Ἰησοῦς γεννιέται!...

ΑἴΜ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ